

Samen is nooit meer alleen

‘Het herindelingspook waart rond in Harenkarspel’, zo begon Cees Francis, de fractievoorzitter van de VVD, afgelopen donderdagavond zijn betoog tijdens de gemeentelijke informatiebijeenkomst in het Dorpshuis van Warmenhuizen. ‘Ha,’ dacht ik meteen, ‘da’s een goed begin, hier gaat verbaal bloed vloeien. Messen geslepen op tafel en bewoners uit de verschillende dorpskernen die, hun eigenheid en identiteit fier bevechtend, rollend over tafel zullen gaan.’ Not!

Zo’n 75 personen, inclusief een 11-tal raadsleden, de burgemeester en éénderde van de wethouders, waren naar het dorpshuis gekomen naar aanleiding van de huis-aan-huis verspreide flyer, tevens uitnodiging, om antwoord te geven op de daarin gestelde vraag: ‘Hoe gaat Harenkarspel verder? De gemeenteraad wil het van u horen.’ Alle echte politieke partijen uit het Harenkarspelse gaven deze avond acte-de-présence, te weten: de PvdA, de VVD, het CDA en Algemeen Belang. De twee éénpersoonssplinters niet. Vrij Harenkarspel nam haar naam iets te letterlijk en Harenkarspel in Beweging bewoog elders, naar verluidt op skies. Ik heb ze evenwel niet gemist. Hun statement aangaande een eventuele gemeentelijke fusie werd door een medewerker van het proces-begeleidend bureau Contain Organisatie Advies voorgelezen en verliet bij alle toehoorders het andere oor als dat ene waardoor het binnengekomen was. Non-info van de bovenste plank, zeg maar als ware het ‘Blankendaal-praat’; daarmee doe je: knikken, kuchen en krabben. Op je bol, van beschaamde verbazing.

Ik was als inwoner van de gemeente Harenkarspel en fel voorstander van een groot regionaal samengaan van vier of vijf bestaande gemeentes redelijk vooringenomen naar deze bijeenkomst afgereisd. Want ja, dat was het wel: een hele reis van Valkkoog helemaal naar Warmenhuizen: van Harenkarspel-uiterst-noord naar Harenkarspel-diep-zuid. Want dat zijn toch afstanden! Tenminste als je die dropveters moet geloven die dit soort kippedrolstukjes als argument aanvoeren om niet te fuseren: de afstanden worden te groot. Tussen de burger en het bestuur, in casu het gemeentehuis en zo. Vliegen naar Lanzaroth om uitgerekend dáár je billen te laten bruinen is qua afstand geen enkel bezwaar, maar de tocht van de Dorpsstraat in Sint Maarten naar het gemeentehuis aan de Oostwal in Tuitjenhorn vereist voorbereidingen als ware het een poolexpeditie, in de optiek van de alles-moet-om-de-hoek-zijn fanatici. En hoe vaak kom je daar nou helemaal, op dat gemeentehuis, als doorsnee burger. Die daar géén tentoonstellingen bezoekt, géén raadsvergaderingen bijwoont, géén Koninklijke onderscheidingen krijgt, zijn belastingen normaal en op tijd betaalt en verder niets te lamenteren heeft over stoeptegels en boomwortels. Die burger, en dat is zo’n 94% van de bevolking komt vrijwel nooit op dat vermaledijde gemeentehuis in de middle of nowhere. Feitelijk, volgens onderzoek, maar eens in de vier jaar. Dus die afstanden tellen niet als tegenargument voor gemeentelijke fusie.

Ik zie het wel zitten, groter groeien. Dit heeft een mogelijke professionalisering van raad en B&W tot gevolg en leidt tevens tot een daadkrachtiger ambtelijk apparaat, waarbij niet iedere dwarsliggende scheet of babygroeiende buik bij een medewerker een hele afdeling platlegt en dientengevolge er bijvoorbeeld bouwvergunningen maanden vertraging kunnen oplopen.

Maar wel vooringenomen naar deze bijeenkomst. 'Zal wel niks worden. Beetje pappen en nathouden. Leuk voor de dodo-democratie. Ja hoor, de gemeenteraad wil wat van je horen. Is toch al voorgekookt. Van dat soort gedachten.' In de zin van: 'Je mag wel méé-zwammen, zo lang je maar niet gaat tégen-zwemmen. Niet tegen de stroom in. Want dan hinder je de vooruitgang. Je kan niet denken dat je een steen in de rivier hebt gelegd, als individu.' Dat soort negativisme. Het wordt niks met Harenkarspel. Want: 'Alles hebben we onderling al geregeld'. Van dat soort Neo-Blankendaalistische angstvisioenen. Not!

John Roos, die van dat Adviesbureau deed het namelijk gewoon verdomd goed. En alle aanwezigen in de zaal ook. Na een efficiënt korte inleiding van hem moesten we praten, discussiëren over een zeven-tal vragen, drie per tafelgroep, onder leiding van een raadslid, dat de resultaten opschreef en later plenair voorlas en toelichtte. Geen onvertogen woord, geen gehak, geen geslepen messen. Zinnvolle bijdragen uit allerlei dorpen en kernen. Iedereen zag de wenselijkheid of misschien gedeeltelijke noodzaak van een fusie met andere gemeenten in. Heel wat anders dan die VVV-geldpot-zeikers uit Callantsoog. Maar ja, met een beetje storm stromen die weg van de kaart, hoeven we ze ook niet uit onze gemeentekas te herhuisvesten. Kloppen ze maar bij hun VVV-Freunden aan.

Ach, die ZijperZijkers komen vanzelf wel, mee in de fusie. Want die komt. En Harenkarspel is er klaar voor. Zeventienduizend positief denkende bewoners, hardwerkend en trots op hun diverse dorpsidentiteiten. Maar niet te bekrompen om vooruitgang te willen smoren in kleinburgerlijkheid. Harenkarspel hééft het en andere gemeenten mogen meedoen, als ze kunnen, als ze durven! Als ze het fusiespook zijn laken durven aftrekken en zien dat de angst ervoor fake is!